

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 13. februara 2018. godine
Br. ref.: RK 1197/18

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI135/17

Podnosilac

Borče Petrovski

**Ocena ustavnosti odluke Pml. br. 136/2017 Vrhovnog suda
od 21. juna 2017. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Borce Petrovski iz Skoplja, Republika Makedonija (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Merita Stublla-Emini, advokatica iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva posebno osporava odluku Pml. br. 136/2017 Vrhovnog suda od 21. juna 2017. godine, kojom je odbačen, kao neprihvatljiv, njegov zahtev za zaštitu zakonitosti protiv odluke Kp. br. 577/2017 Veća za razmatranje Osnovnog suda u Prištini od 17. maja 2017. godine.
3. Međutim, poslednja odluka koja se odnosi na zahtev podnosioca za odbacivanje optužnice je odluka Apelacionog suda Pn. br. 721/17 od 17. oktobra 2017. godine, kojom je usvojena žalba podnosioca zahteva protiv odluke Osnovnog suda PKR. br. 369/2015 od 14. juna 2017. godine i slučaj vraćen Osnovnom sudu na ponovno suđenje.
4. Odluka Pml. br. 136/2017 Vrhovnog suda od 21. jula 2017. godine je uručena podnosiocu zahteva 12. jula 2017. godine.

Predmetna stvar

5. Podnosilac zahteva posebno tvrdi da su mu odlukom Vrhovnog suda povređena prava garantovana članom 3. [Jednakost pred zakonom], članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 29. [Pravo na slobodu i sigurnost], članom 30. [Prava optuženog] i članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa stavom 3 (e) člana 6 [Pravo na pravično suđenje], Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
6. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda Republike Kosovo da odobri privremenu meru, odnosno *“da ukine rešenje Veća za razmatranje Osnovnog suda u Prištini Kp. br. 577/2017 od 17.05.2017. godine”*.

Pravni osnov

7. Zahtev je zasnovan na stavu 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka], 27. [Privremene mere] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 29 [Podnošenje podnesaka i odgovora], 54 [Zahtev za uvođenje privremenih mera], 55 [Donošenje odluke o privremenim merama] Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

8. Dana 13. novembra 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).

9. Dana 20. novembra 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Ivan Čukalović (predsedavajući), Bekim Sejdiu i Selvete Gërxhaliu-Krasniqi.
10. Dana 21. novembra 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio da podnese potvrdu o prijemu osporene odluke, overen prevod punomoćja i kompletnu kopiju odluke Pn. 721/17 Apelacionog suda od 17. oktobra 2017. godine. Istog datuma, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
11. Dana 30. novembra 2017. godine, Sud je primio tražena dodatna dokumenta.

Pregled činjenica

12. Dana 14. juna 2016. godine, tužilac je podigao optužnicu (PPS. br. 93/2014 i PPN. br. 390/2015) protiv podnosioca zahteva i drugih osoba zbog osnovane sumnje da je on počinio sledeća krivična dela: „davanje mita“ u saizvršenju, „neodgovarajuće lečenje“, „nezakonito obavljanje medicinske ili farmaceutske delatnosti“ i „izbegavanje poreza“.
13. Na samom početku, Sud primećuje da je zahtev podnosioca povezan sa dve različite grupe postupaka, što će se pomenuti u daljem tekstu.

Postupci u vezi sa zahtevom za prevođenje spisa predmeta

14. Dana 19. decembra 2016. godine, kao i 5. aprila 2017. godine podnosilac zahteva je tražio pred Osnovnim sudom u Prištini prevod dokaza i spisa predmeta Specijalnog tužilaštva na makedonskom jeziku, maternjem jeziku podnosioca zahteva.
15. Dana 28. aprila 2017. godine, Osnovni sud je (PKR. br. 369/2016) naložio tužiocu da podnese Sudu sve materijalne dokaze prevedene na makedonski jezik.
16. Dana 12. maja 2017. godine, tužilac je podneo Osnovnom sudu prigovor na taj nalog.
17. Dana 17. maja 2017. godine, Osnovni sud je (odluka Kp. br. 577/2017) usvojio prigovor tužioca i poništio prethodni nalog Osnovnog suda, *„jer je okrivljenom Borče Petrovski obezbeđen sudski tumač za makedonski jezik, ali je na zahtev okrivljenog i njegovih branilaca prevod obavljen na srpski jezik i obratno, takođe, okrivljeni Borče Petrovski je lično izjavio da poznaje i govori srpski jezik“*.
18. Osnovni sud je primetio da *„se izjava okrivljenog potvrđuje i zapisnikom od 05.11.2014. godine o uzimanju izjave okrivljenog Borče Petrovski od strane Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo“*.
19. Štaviše, Osnovni sud je dalje primetio da je *„24.04.2017. godine, Specijalno tužilaštvo Republike Kosovo obavestilo sud da (...) ih je primio na srpskom jeziku,*

te da isti pri prijemu spisa nije imao nikakvu primedbu na jezik na koji su spisi bili prevedeni“.

20. Dana 29. maja 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti protiv odluke Osnovnog suda.
21. Dana 21. juna 2017. godine, Vrhovni sud je (odluka Pml. br. 136/2017) odbacio, kao neprihvatljiv, zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti, jer *„krivični postupak nije okončan pravosnažno.“*

Postupci u vezi sa zahtevom za odbacivanje optužnice

22. Dana 19. juna 2017. godine, podnosilac zahteva i drugi okrivljeni, koji su optuženi istom optužnicom, podneli su Osnovnom sudu zahtev da se odbaci optužnica i prekine krivični postupak.
23. Dana 31. jula 2017. godine, Osnovni sud je (odluka PKR. br. 369/16) odbacio zahtev podnosioca i drugih optuženih.
24. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva i drugi okrivljeni su podneli žalbu Apelacionom sudu na tu odluku.
25. Podnosilac zahteva je uložio žalbu *„zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona, predlažući Apelacionom sudu Kosova da usvoji žalbu kao osnovanu i preinači ožalbenu odluku ili da je poništi, odbaci optužnicu i okonča krivični postupak“.*
26. Podnosilac zahteva je posebno tvrdio pred Apelacionim sudom povredu Ustava i EKLJP-a, navodeći da je *„[Osnovni] sud u vezi sa povredom ustavnog prava koje je predviđeno Ustavom Republike Kosovo (član 3, 24, 29, 30 i 31), Evropskom konvencijom o ljudskim pravima (član 6, stav 3 podstav e) i Zakonikom o krivičnom postupku na dalje samo ZKP (član 14) nije dobro analizirano, nije posvećena dodatna pažnja ovom pitanju. Nije uopšte sporno da ove povrede (korišćenje maternjeg jezika u potpusku) trajde od početka, a sada i uz saznanja suda, čak i ne prevodeći pobijano rešenje koje je predato optuženom na albanskom jeziku u suprotnosti sa članom 14.2 ZKP-a. [Zakonikom o krivičnom postupku Kosova]. Ova norma kao takva, zasnovana je na Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima na osnovu koje se svakom građaninu Evropskog kontinenta garantuje da zna sve što je povezano sa njim u „krivičnom postupku“ (obuhvatajući dokumenta, rešenja, presde i dr.) na maternjem jeziku“.*
27. Dana 17. oktobra 2017. godine, Apelacioni sud je (odluka Pn. 721/17) usvojio kao osnovane žalbe koje je uložio podnosilac zahteva i drugi okrivljeni i vratio slučaj na preispitivanje Osnovnom sudu.
28. Shodno tome, Apelacioni sud je naložio Osnovnom sudu sledeće:

„Tokom postupka ponovnog suđenja i ponovnog razmatranja, prvostepeni sud će eliminisati gore navedene nedostatke; pre svega, poštovaće odredbe postupka predviđene članom 245. ZKPK o prisustvu strana i ako postoje poteškoće u obezbeđivanju prisustva svih strana, razmotriće mogućnost za razdvajanje postupka u skladu sa otpočinjanjem, da poštuje prava okrivljenih za profesionalnog advokata, a zatim odlučiti o zahtevima okrivljenih za imenovanje branioca sa javnim troškovima, a zatim, uzeti u obzir zahteve svih strana, pružajući konkretne razloge za odlučujuće činjenice, posebno koje se odnose na osnovanu sumnju za svako krivično delo odvojeno, ali i za svakog optuženog pojedinačno, s obzirom na to da u početku izjavi na konkretnim dokazima koje strane tvrde da su oni neprihvatljivi i onda donese pravičnu i zakonitu odluku u skladu sa zakonskim odredbama“.

29. Odluka Apelacionog suda nije konkretno obradila ili pružila detaljno obrazloženje u vezi s konkretnim navodom podnosioca zahteva o povredi njegovog prava na prevođenje spisa tužilaštva na jezik podnosioca zahteva, kao što je navedeno u njegovoj žalbi.
30. Na osnovu podnesaka podnosioca zahteva ovaj slučaj je još uvek predmet preispitivanja pred Osnovnim sudom u Prištini. Znači, još uvek je u toku.

Navodi podnosioca

31. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu sudovi povredili prava na jednakost pred zakonom, na slobodu i sigurnost, prava kao optuženog i pravo na pravično i nepristrasno suđenje.
32. Podnosilac zahteva tvrdi da je „odbijanje zahteva (da se podnosiocu zahteva) dostavi krivični predmet preveden na njegov maternji jezik“ neustavno i u suprotnosti sa članom 6 (3) (e) EKLJP-a.
33. Podnosilac zahteva navodi da je 7. avgusta 2017. godine „podneo Apelacionom sudu „Žalbu“ protiv rešenja Osnovnog suda PKR. br. 369/16 od 31.07.2017. godine. U toj žalbi je Apelacionom sudu izričito skrenuta pažnja na to da su podnosiocu zahteva povređena prava zagarantovana odredbama domaćeg i međunarodnog pozitivnog prava. Štaviše, ovaj Sud je usvojio žalbe kao osnovane, ali uopšte nije razmotrio pitanja podnosioca zahteva (povrede ustavnih prava) iako je predmet vratio na ponovno odlučivanje rešenjem PN. br. 721/17“.
34. Podnosilac zahteva traži od Suda da ispita da li je došlo do povrede prava „zagarantovana članovima 3, 22, 24, 29, 30. i 31. Ustava Republike Kosovo i članom 6.3 pod (e) Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i njenih protokola, kao rezultat neustavnosti zbog nedostavljanja krivičnog dosijea podnosiocu na maternjem (makedonskom) jeziku“.
35. Podnosilac zahteva, dalje, traži od Suda „da naloži Osnovnom sudu u Prištini da podnosiocu zahteva prevedu krivični dosije na maternji (makedonski) jezik; da bez

obzira na to što je postupak vraćen na početak, utvrdi da propust da se obezbedi pravično suđenje predstavlja povredu individualnih prava podnosioca zahteva zagarantovanih članom 31. Ustava Republike Kosovo i članom 6.3 (e) Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i protokola uz nju“.

Prihvatljivost zahteva

36. Sud ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u Ustavu, dalje utvrđene u Zakonu i predviđene u Poslovniku.
37. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:
- 1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
- [...]*
- 7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*
38. Sud se poziva i na član 47. [Individualni zahtevi] Zakona, koji propisuje:
- 2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.*
39. Sud se u nastavku poziva na stav (1) (b) pravila 36 Poslovnika, koji propisuje:
- (1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*
- [...]*
- (b) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke.*
40. S tim u vezi, Sud ponavlja da gore navedene odredbe propisuju “iscrpljenje svih pravnih sredstava” kao ključni uslov zahteva za prihvatljivost.
41. Sud primećuje da se žalba podnosioca zahteva odnosi na pravo na prevod dosijea tužilaštva na maternjem jeziku podnosioca zahteva tokom pretpretresnog postupka.
42. Na početku, Sud podseća da je žalba podnosioca pokrenula u suštini u dve različite grupe postupaka.
43. Prvo, podnosilac zahteva je pokrenuo ovu žalbu u svojim zahtevima za prevođenje spisa predmeta Specijalnog tužilaštva na svoj maternji jezik, koji su podneti

Osnovnom sudu u Prištini 19. decembra 2016. godine. Poslednja odluka u vezi sa ovim postupkom je odluka Vrhovnog suda.

44. Drugo, podnosilac zahteva je zadržao svoju gore pomenutu žalbu u svom zahtevu za odbacivanje optužnice i okončanje krivičnog postupka 19. juna 2017. godine. Poslednja odluka u vezi sa postupkom odbacivanja optužnice je odluka Apelacionog suda Pn. br. 721/17 od 17. oktobra 2017. godine, kojom je usvojena žalba podnosioca zahteva protiv odluke Osnovnog suda PKR. br. 369/2015 od 14. juna 2017. godine i slučaj vraćen Osnovnom sudu na ponovno razmatranje.
45. Prvo, Sud primećuje da podnosilac zahteva posebno osporava odluku Pml. br. 136/2017 Vrhovnog suda od 21. juna 2017. godine, koja se odnosi na zahtev podnosioca za prevod spisa predmeta na njegov maternji jezik podnosioca.
46. U tom smislu, Sud podseća da je Vrhovni sud odbio, kao nedozvoljen, zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti protiv odluke Kp. br. 577/2017 Veća za razmatranje Osnovnog suda u Prištini od 17. maja 2017. godine. Vrhovni sud se ekskluzivno bavio proceduralnim pitanjima u vezi sa prihvatljivošću zahteva za zaštitu zakonitosti; nije ocenio njegov meritum.
47. U stvari, Sud primećuje da je Vrhovni sud utvrdio da zahtev za zaštitu zakonitosti *“nije prihvatljiv zbog činjenice što prema odredbi člana 432, stava 1 ZKPK zahtev za zaštitu zakonitosti može da se podnese protiv pravosnažne sudske odluke ili protiv sudskog postupka koji je prethodio donošenju takve odluke, nakon okončanja krivičnog postupka pravosnažno. A prema odredbi 432, stava 4 ZKPK tokom krivičnog postupka koji nije okončan pravosnažno zahtev za zaštitu zakonitosti se može podneti samo protiv pravosnažnih odluka u vezi sa određivanjem ili produživanjem pritvora”*.
48. Vrhovni sud je, dalje, smatrao da *“krivični postupak još uvek nije okončan pravosnažno, s druge strane nije reč o odluci koja je povezana sa određivanjem ili produživanjem pritvora. Shodno tome, prema gore navedenoj zakonskog odredbi, ne postoji zakonska mogućnost za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka”*.
49. Pored toga, Vrhovni sud je upoznat sa time da je podnosilac podneo zahtev za zaštitu zakonitosti *“zbog bitnih povreda odredbi krivičnog postupka, a koje imaju veze sa pravima zagarantovanim Ustavom i univerzalnim međunarodnim standardima pravde u vezi sa optuženim, uz predlog da [Vrhovni sud] izmeni odluku i da se optuženom prevedu sva dokumenta na njegov maternji jezik”*.
50. Drugo, što se tiče zahteva podnosioca da odbaci optužnicu, Sud podseća da je Apelacioni sud (Pn. br. 721/17 od 17. oktobra 2017. godine) usvojio, kao osnovane, žalbe podnosioca zahteva i svih drugih okrivljenih protiv odluke Osnovnog suda (PKR. br. 369/2015 od 14. juna 2017. godine) i vratio slučaj Osnovnom sudu na preispitivanje.

51. U tom smislu, podnosilac zahteva navodi da je Apelacioni sud *“usvojio žalbe kao osnovane, ali uopšte nije razmotrio pitanja podnosioca zahteva (povrede ustavnih prava) iako je predmet vratio na ponovno odlučivanje rešenjem PN. br. 721/17”*.
52. U stvari, Sud primećuje da odluka Apelacionog suda nije konkretno razmatrala ili pružila detaljno obrazloženje u vezi sa posebnim navodom podnosioca zahteva o povredi ustavnih odredaba i člana 6 (3) tačka (e) EKLJP-a koji se odnosi na pristup spisima predmeta tužilaštva na jeziku podnosioca zahteva.
53. Uprkos tome, Apelacioni sud se posebno poziva na ime podnosioca zahteva kao jednog od okrivljenih koji je podneo žalbu pred Apelacionim sudom.
54. Pored toga, Apelacioni sud je smatrao da je podnosilac zahteva navodio *“bitnu povredu krivičnog postupka i materijalnog prava”* predlažući Apelacionom sudu da usvoji njegovu žalbu, kao osnovanu, odbaci optužnicu i okonča krivični postupak protiv njega.
55. Pored toga, Apelacioni sud je usvojio, kao osnovane, žalbe svih okrivljenih i naložio Osnovnom sudu da uzme u obzir zahteve svih optuženih. Štaviše, Apelacioni sud pominje podnosioca zahteva po imenu u operativnom delu odluke.
56. U ovim okolnostima, Sud smatra da je poslednja odluka koja se odnosi na navode podnosioca zahteva o povredi člana 6 (3) e) EKLJP-a pokrenuta pred Ustavnim sudom odluka Pn. 721/17 Apelacionog suda od 17. oktobra 2017. godine, kojom je vraćen slučaj Osnovnom sudu na ponovno razmatranje, koji je još uvek u toku.
57. Pored toga, Sud podseća da je podnosilac zahteva tvrdio pred redovnim sudovima povredu gore navedenih ustavnih odredbi i člana 6 (3) e) EKLJP-a.
58. U tom smislu, Sud se poziva na stav 3 (e) člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a, koji propisuje:

[...]
3. *Svako ko je optužen za krivično delo ima sledeća minimalna prava.*

[...]
(e) da dobije besplatnu pomoć prevodioca ako ne razume ili ne govori jezik koji se upotrebljava na sudu.
59. Sud ponavlja da se u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava *“Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava”*.
60. Sud, takođe, ponavlja da § 3 člana 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava utvrđuje da *„sudovi sude na osnovu Ustava i zakona“*.

61. U tom smislu, Sud podseća da je Evropski sud za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) utvrdio da se pravo iz stava 3 (e) člana 6 EKLJP „ne odnosi samo na usmene iskaze date na sudskom ročištu, već i na dokumentacioni materijal (...) koji je neophodan da on sam razume ili da bude preveden na jezik suda kako bi se omogućilo pravično suđenje”. Međutim, to pravo „ne ide tako daleko da zahteva pisani prevod svih stavki pismenih dokaza ili službenih dokumenta u postupku (...). Obezbeđena pomoć za prevod treba da bude takva da bi se optuženom omogućilo da bude upoznat sa slučajem protiv njega i da brani sebe, naročito time što će moći da predstavi pred sudom svoju verziju događaja“. S obzirom na potrebu da to pravo bude praktično i delotvorno „obaveza nadležnih organa nije ograničena na imenovanje prevodioca, ali ako se obaveštavaju u određenim okolnostima, može se proširiti i do određenog stepena naknadne kontrole nad adekvatnošću obezbeđenog prevoda” (Vidi: slučaj ESLJP-a Kamasinski protiv Austrije, Ap. br. 9783/82, presuda od 19. decembra 1989. godine, stav 74).
62. Međutim, Sud primećuje da tvrdnje podnosioca zahteva koje se odnose na njegovo pravo na prevod još uvek nisu dobile konačnu odluku redovnih sudova, te je zahtev podnosioca preuranjen.
63. Sud ponavlja da je osnov za pravilo iscrpljivanja da pruži sudovima mogućnost da spreče ili poprave navodnu povredu Ustava. Pravilo se zasniva na pretpostavci da će kosovski pravni poredak pružiti delotvorno pravno sredstvo za povredu ustavnih prava. Ovo je važan aspekt subsidijarnog karaktera Ustava (vidi: slučaj Ustavnog suda KI41/09, AAB-RIINVEST Univerzitet L.L.C. Priština protiv Vlade Republike Kosovo, rešenje o neprihvatljivosti od 21. januara 2010. godine, stav 16; i slučaj ESLJP-a Selmouni protiv Francuske, predstavka br. 25803/94, presuda od 28. jula 1999. godine, stav 74).
64. Pored toga, Sud naglašava da princip subsidijarnosti zahteva da podnosilac zahteva iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom, upravnom ili sudskom postupku, kako bi se sprečila povreda Ustava ili, ukoliko je do toga došlo, da se ukloni takva povreda osnovnog prava (Vidi: slučaj ESLJP-a Sejđović protiv Italije, predstavka br. 56581/00, 1. marta 2006. godine, stav 46).
65. Shodno tome, Sud smatra da ne može oceniti navodne ustavne povrede bez pružanja mogućnosti redovnim sudovima da završe postupke u vezi s zahtevom podnosioca koji se odnosi na prevođenje spisa predmeta na makedonski jezik, koji se još uvek nalazi na čekanju.
66. Prema tome, Sud utvrđuje da podnosilac zahteva još uvek nije iscrpeo sva pravna sredstva propisana u članu 113 (7) Ustava, predviđena u članu 47 (2) Zakona i predviđena u pravilu 36 (1) (b) Poslovnika.

Zahtev za privremenom merom

67. Sud podseća da je podnosilac zahteva tražio od Suda da uvede privremenu meru, poništavajući *“rešenje Veća za razmatranje Osnovnog suda u Prištini Kp. br. 577/2017 od 17.05.2017. godine”*.
68. Podnosilac zahteva tvrdi da *“neodređivanjem privremene mere (...) bi na njega imalo lični uticaj u moralnom aspektu, s obzirom na to da je krivični predmet u kome je podnosilac zahteva optužen složen i da bi mu neupoznavanje sa svim činjenicama i dokazima otežalo i/ili onemogućilo da bude aktivna stranka u postupku [...]”*
69. Sud se poziva na pravilo 55 (4) Poslovnika, koje propisuje:
- Veće za razmatranje pre davanja preporuke za odobrenje zahteva za uvođenje privremenih mera utvrđuje da:*
- (a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta.*
70. Sud je upravo odredio da je zahtev neprihvatljiv, jer podnosilac zahteva još uvek nije iscrpeo sva pravna sredstva. Stoga, Sud smatra da podnosilac nije dokazao *prima facie* slučaj o prihvatljivosti njegovog zahteva.
71. Prema tome, njegov zahtev za privremenom merom se odbacuje.

IZ TIH RAZLOGA

U skladu sa članom 113 (7) Ustava, članovima 27. i 47. Zakona i pravilom 36 (1) (b) i 56 (2) Poslovnika, na sednici održanoj 17. januara 2018. godine, Ustavni sud sa većinom glasova

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenom merom;
- III. DA DOSTAVI odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona; i
- V. Ova Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi